

інших переконань, статі, етнічного й соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак (ст. 24). Це активізувало роботу й у галузі цивільно-правового регулювання особистих немайнових відносин. Зокрема, йдеться про державні гарантії, що пов'язані із самим фактом людського життя, тобто відносяться до основних її властивостей, без яких людина не може бути „членом суспільства“. За відсутності прав знищується і модель людської особистості. Як бачимо, сучасна людина є повноцінним партнером держави, де остання має не тільки права щодо людини але й обов'язки.

Повага до людини як до особистості, – те, заради чого вона живе, покращує своє матеріальне становище, працює, реалізує знання і вміння тощо. Відчуваючи себе особистістю, кожен прагне зберегти свою неповторність, продемонструвати її суспільству, й ін.

У юридичних працях ХХ століття простежуються різні міркування, щодо можливості і необхідності включення питання особисті про немайнові відносини до предмета цивільного права. В теорії права знаходимо два аспекта щодо основи предмет цивільно-правового регулювання відносин з приводу нематеріальних благ і пов'язаних з ними особистих немайнових прав. Перший – це те, що цивільне право не регулює, а лише захищає особисті немайнові права. Інший – правове регулювання та захист прав не можуть протиставлятися, оскільки регулювання означає захист прав, а їхній захист здійснюється шляхом регулювання відповідних відносин. В Україні трактують, що цивільне право і регулює, й захищає нематеріальні блага.

Отже, відносини, що виникають з приводу особистих немайнових прав, не пов'язаних з майновими, є частиною предмета цивільно-правового регулювання.

ШЛЯХИ ПОКРАЩАННЯ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ФАРМАЦЕВТИЧНЕ ПРАВО ТА ЗАКОНОДАВСТВО» У ВИЩІЙ ШКОЛІ

С.В. Юрнюк, Б.П. Сенюк*, Л.Д. Борейко**

Кафедра фармації

**Кафедра пропедевтики внутрішніх хвороб;*

***Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти*

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Нинішній розвиток фармацевтичної освіти, шляхи його реформування, питання, пов'язані з підвищенням якості освіти випускників медичних (фармацевтичних) закладів, вимагають нових аспектів щодо організації навчального процесу. Прогрес фармацевтичної та педагогічної науки зумовили пошук і впровадження новітніх технологій у системі навчання. Йдеться про сучасну модель викладання навчальної дисципліни «Фармацевтичне право та законодавство». Такий предмет є важливим для кожного

студента фармацевтичного факультету, оскільки за потреби фармацевт зобов'язаний правильно застосувати знання і вміння у практичній діяльності.

Важлива роль у такому процесі належить, безперечно, викладачеві. Створення оптимального навчального середовища, де студенти мають можливість вирішувати нагальні практичні проблеми, є основним завданням педагога-клініциста.

Упровадження сучасних технологій робить заняття креативним, цікавим, активізує навчально-пізнавальну діяльність. Однією із актуальних і ефективних інновацій є впровадження комп'ютерних технологій, дистанційної форми навчання, які значно розширюють робочу платформу для підготовки студента, вносять новизну, дозволяють за допомогою фото та відео створити інформаційне поле, виступають важливим чинником активізації навчально-пізнавальних знань фармацевтичного права. Результати навчання, без сумніву покращуються, коли є можливість використання у робочому процесі технологій дистанційної візуалізації шляхом звернення до on-line аптек.

Створення лекційних презентаційних тем, відповідно до робочої навчальної програми дозволяє акцентувати увагу студентів на основних моментах; простежуються міжпредметні зв'язки. Викладач мотивує навчальну діяльність студентів-фармацевтів, спонукає їх до активного навчання, організовує навчальний процес так, щоб досягнути максимального результату. І така організація заняття повинна ґрунтуватися на можливостях кожного студента, як індивіда.

Варто застосовувати на практиці знань із законодавства, вміти аргументовано відстоювати гарантовані законом права і громадянам, і фармацевтичним працівникам при реалізації права на життя, здоров'я, медичну допомогу. Для окремих категорій пацієнтів звернення до on-line аптек надає низку переваг порівняно із відвідуванням «реальної» аптеки (наприклад, для інвалідів та людей, що мешкають далеко від найближчої аптеки). Також, в Інтернеті є можливість вибору компанії, що пропонує вигідні умови продажу; пропонується і зручний для користування механізм вибору лікарських засобів. З-поміж позитивних моментів виокремлюємо й доступ покупця до інструкцій та інших довідкових матеріалів про лікарські препарати у режимі on-line, а також те, що вибір і купівля ліків залишаються конфіденційними.

Отже, щоб зацікавити студентів, потрібно змінювати технології викладання, розвивати у них логічне мислення, активувати практичні моменти вирішення низки проблем (питань), що матимуть місце у майбутній професійній діяльності фармацевтичних працівників.

МІСЦЕ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

О.С. Юрценюк

Кафедра нервових хвороб, психіатрії та медичної психології

ім. С.М. Савенка

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Покращення якості освіти в цілому не можливе без покращення якості засвоєння матеріалу з окремих навчальних дисциплін. Все частіше лунають заклики про необхідність змін про необхідність збільшення частки часу, що відводиться на самостійне опрацювання частини навчального матеріалу студентами. Вносяться зміни у навчальні програми у яких збільшується кількість годин відведених на самостійну роботу студентів, і відповідно до цих програм певна кількість навчального матеріалу пропонується до самостійного опрацювання. Крім того, самостійна робота студентів може бути оцінена додатковими балами до рейтингу з предмету.

Без самостійної роботи з підручниками, довідниками неможливо засвоїти матеріал, адже лише прослуховування професорських лекцій не дає змогу ознайомитися з усіма питаннями навчальної дисципліни. З іншого боку – обговорення на практичних заняттях матеріалу за темою по програмі, проведення проміжного контролю засвоєнні матеріалу на підсумкових заняттях і як фінал – іспит – дають можливість оцінити не тільки засвоєння лекційного матеріалу але і наскільки глибоко опрацьовано самостійно певні розділи предмету. Тому у самостійній роботі студентів слід виділити кілька моментів (рівнів): 1 – самостійне приготування до практичного заняття за переліком питань теми; 2 – самостійне опрацювання окремих додаткових питань з 13 розділу, які, як правило, пропонуються у вигляді рефератів; 3 – самостійна наукова робота студентів під керівництвом викладача (він вимагає більшої особистої участі студента) – її результати оформлюються у вигляді доповідей на засіданні наукового гуртка, студентської наукової конференції, публікацій тез або статей.

Якщо 1 рівень є беззаперечно обов'язковим для кожного студента, а 3 рівень опановує значно менша частина, то у 2 рівні може взяти участь також практично кожен студент. Найчастіше їх самостійне опрацювання вибраних питань або тем зводиться до приготування реферативної доповіді на 5-6 друкованих сторінок тексту з доступного інтернет ресурсу, іноді навіть без належного перекладу і форматування тексту. На нашу думку, приготування подібних повідомлень не у вигляді реферату а у формі презентації збільшить частку власного вкладу студента в засвоєння і більш творчого опрацювання частини матеріалу. Приготування презентації дозволить не тільки сухо повідомити про механізм якогось явища, але і наочно продемонструвати створені власні схеми, малюнки, адже більшість людей мають активний зоровий компонент у сприйманні нового матеріалу. Особливо це може бути вдалим і цікавим поданням матеріалу який знаходиться на перехресті декількох предметів. Адже практично всі